

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/6547.**

Benyújtás dátuma: **2023-12-13 17:41**

Parlex azonosító: **QIBH1BDC0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Szatmáry Kristóf (Fidesz), Barcza Attila (Fidesz)**

Törvényjavaslat címe: **A magyar fogyasztók és vállalkozások érdekében történő fellépésről**

Az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése alapján „**a magyar fogyasztók és vállalkozások érdekében történő fellépésről**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2023. évi törvény

a magyar fogyasztók és vállalkozások érdekében történő fellépésről

1. §

(1) Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény 2. §-a a következő 11a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„11a. *Kapuőr*: az Európai Parlament és a Tanács a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (digitális piacokról szóló jogszabály) szóló 2022. szeptember 14-i (EU) 2022/1925 rendelete 3. cikke alapján kapuőrnek minősített, alapvető platformszolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;”

(2) Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény 2. §-a a következő 17a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„17a. *Online szálláshely-közvetítő*: olyan vállalkozás, amely a szálláshely-szolgáltatók és a fogyasztók részére online nyújt kereskedelmi szolgáltatást azzal a céllal, hogy a szálláshely-szolgáltatók által nyújtott kínálatot a fogyasztók által támasztott szálláshely kereslettel összekapcsolja, ami biztosítja a szálláshely-közvetítői tevékenység során az információnyújtás mellett a szálláshely-szolgáltatások értékesítését;”

2. §

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény a következő alcímmel egészül ki:

„A kapuőrök tevékenységére vonatkozó egyes szabályok

12/C. §

(1) Amennyiben a kapuőr, valamint a magyarországi lakóhellyel rendelkező fogyasztó vagy a magyarországi székhelyű vállalkozás közötti szerződésben a szerződés által nem szabályozott kérdésekre, valamint a szerződés értelmezésére a magyartól eltérő jogot kell alkalmazni, akkor a kapuőr biztosítja a magyarországi lakóhellyel rendelkező fogyasztó vagy a magyarországi székhelyű vállalkozás számára elérhető módon, magyar nyelven az alkalmazandó joggal kapcsolatos független jogi tanácsadást.

(2) A kapuőr és a magyarországi székhelyű vállalkozás közötti szerződésben a kapuőr számára megállapított fizetési határidő nem lehet hosszabb a teljesítéstől számított 45 napnál.

(3) Nem lehet az árfolyamváltozás kockázatát kizárólag a magyarországi lakóhellyel rendelkező fogyasztóra vagy a magyarországi székhelyű vállalkozásra terhelni a kapuőrrel megkötött olyan szerződés esetén, amely során a teljesítés különböző pénznemekben történik.

(4) A Magyarország területére irányuló szolgáltatást nyújtó kapuőr magyar nyelven működő

a) Magyarországon működtetett személyes,

b) telefonos és

c) elektronikus eléréssel rendelkező

ügyfélszolgálatot és panaszkezelési mechanizmust működtet.

(5) A vállalkozástól beérkezett panaszt a kapuőr 30 napon belül érdemben megválaszolja.

(6) Amennyiben a kapuőr a panaszkezelése során személyes részvételen alapuló eljárást alkalmaz, magyarországi lakóhellyel rendelkező fogyasztó vagy magyarországi székhelyű vállalkozás panasza esetén az eljárást Magyarország területén kell lefolytatni magyar nyelven.”

3. §

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény a következő alcímmel egészül ki:

„Az online szálláshely-közvetítők tevékenységének szabályai

12/D. §

(1) E törvény alkalmazása során a szálláshely és a szálláshely-szolgáltatási tevékenység alatt a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvényben meghatározottakat kell érteni. E törvény alkalmazásában szálláshely-szolgáltató a szálláshely-szolgáltatási tevékenységet végző magyarországi lakóhellyel rendelkező magánszemély és magyarországi székhelyű vállalkozás.

(2) Az online szálláshely-közvetítő magyar nyelven működő

a) Magyarországon működtetett személyes,

b) telefonos és

c) elektronikus eléréssel rendelkező

ügyfélszolgálatot és panaszkezelési mechanizmust működtet, ha a szolgáltatása Magyarországon legalább három vármegye területére irányul.

(3) A szálláshely-szolgáltatótól beérkezett panaszt az online szálláshely-közvetítő 30 napon belül érdemben megválaszolja.

(4) Tilos a kapuőrnek nem minősülő online szálláshely-közvetítőnek tisztességtelen szerződési feltételeket alkalmaznia a szálláshely-szolgáltatóval megkötött szerződésében. Az általános szerződési feltételként a szerződés részévé vált tisztességtelen szerződési feltétel semmis.

(5) Tisztességtelen szerződési feltételnek minősül különösen

a) a szálláshely-szolgáltató magyarországi közigazgatási hatósághoz fordulása jogának a kizárása;

b) olyan fizetési határidő megállapítása az online szálláshely-közvetítő számára, amely határozatlan idejű vagy a teljesítéstől számított 45 napnál hosszabb;

c) annak megtiltása vagy korlátozása, hogy a szálláshely-szolgáltató az online szálláshely-közvetítővel kötött szerződésben foglaltnál alacsonyabb áron kínálja a szálláshely

- szolgáltatását;
- d) kölcsönös fizetési kötelezettség esetén a szálláshely-szolgáltató számára fizetési biztosíték – különösen letét vagy más biztosíték adás, illetve késedelmi kamat alkalmazása – egyoldalú előírása;
 - e) annak előírása, hogy az online szálláshely-közvetítő és a szálláshely-szolgáltató közötti elszámolási vita esetén a vitatott összeget a szálláshely-szolgáltatónak mindenképpen meg kell fizetnie az online szálláshely-közvetítő részére;
 - f) az online szálláshely-közvetítő felelősségének kizárása a szálláshely-szolgáltatóval szemben a szerződéses kötelezettségének végrehajtásához az online szálláshely-közvetítő által bevont harmadik személy magatartásáért;
 - g) az online szálláshely-közvetítő felelősségének teljes kizárása a szálláshely-szolgáltatóval szemben az online szálláshely-közvetítő által közzétett, harmadik személy által megfogalmazott vélemény, értékelés tartalmával kapcsolatban.”

4. §

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény a következő 16/I. §-sal egészül ki:

„16/I. §

A 12/C. § és a 12/D. §-ban foglaltak megsértése esetén a Gazdasági Versenyhivatal jár el versenyfelügyeleti eljárásban a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 21. §-ának megsértése esetén irányadó rendelkezések szerint azzal, hogy a 12/C. § és a 12/D. § szerinti jogsértésre vonatkozóan a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény IX. Fejezete szerinti bejelentésre vonatkozó szabályok nem alkalmazandóak.”

5. §

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény 18. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvény 12/C. és 12/D. §-ának a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információs szolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv 5-7. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént.”

6. §

Ez a törvény 2024. május 1-jén lép hatályba.

7. §

E törvény 2. §-ának és 3. §-ának a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információs szolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv 5-7. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

Általános indokolás

Az elmúlt két évtizedben az internet és a közösségi média használatának a széleskörű terjedésével újfajta kereskedelmi, értékesítési, üzleti modellek jöttek létre. A fogyasztók és a vállalkozások közé digitális szolgáltatók ékelődtek be, melyek a fogyasztókból és az árujukat, szolgáltatásukat kínáló vállalkozásokból hatalmas hálózatokat hoztak létre.

Ezek nagy népszerűségnek örvendenek, mivel a digitális szolgáltatók platformjukon, honlapjukon általában a fogyasztók számára könnyen összehasonlítható módon mutatják be a vállalkozások ajánlatait, szolgáltatásait, termékeit. A fogyasztók szempontjából nyilvánvaló előny, hogy a teljes választékot bemutató platformokon a sok szempont alapján ki tudják választani az igényeiknek leginkább megfelelő ajánlatot, össze tudják hasonlítani az árakat, el tudják olvasni az értékeléseket, így lecsökken annak az esélye, hogy becsapják a fogyasztókat.

A vállalkozások számára is vannak jelentős előnyei, hiszen alacsony költséggel nagyon széles fogyasztói réteghez juthat el egy-egy cég és többoldalú, ellenőrzött szolgáltatást nyújthatnak nagyszámú végfelhasználónak, mert a hálózat segítségével sokkal több fogyasztóval vannak összekötve, mint korábban. Marketing stratégia nélkül is magasabb számú lehetséges fogyasztó ismeri meg a termék árát, a szolgáltatásának a minőségét. Elsősorban a kis- és középvállalkozások profitálnak ebből, hiszen jellemzően keveset költenek reklámra és így komoly kihívást jelentett mindig is számukra a szélesebb fogyasztói kör elérése.

Ennek az üzleti modellnek a hátránya éppen abból fakad, ami az előnye is: a digitális szolgáltatók hálózatának hatalmas mérete. Ezen a területen ugyanis az a tendencia, hogy a fogyasztók a nagyobb hálózatok felé orientálódnak, nem férnek meg a piacon egymás mellett az ugyanarra fókuszáló szolgáltatók, előbb-utóbb az egyik jobban kiemelkedik és szinte monopolizálja a piacot. Aki pedig nincsen rajta ezen a hálózaton, az a vállalkozás elveszíti a végfelhasználók tömegeinek az elérési lehetőségét. Ezeket a hatalmas digitális szolgáltatókat az európai uniós szabályozás kapuőröknek minősítheti.

A digitális szolgáltatók komoly piaci erővel rendelkeznek a velük szerződő vállalkozásokkal szemben, a fogyasztóvédelmi és egyéb jogszabályok pedig általában csak a végfelhasználó fogyasztókat védik, a szolgáltatást nyújtó vállalkozásokat nem. A súlyos egyensúlyhiány gyakran tisztességtelen gyakorlatokat és szerződési feltételeket eredményez, aminek az árak, a minőség, a tisztességes verseny, a választási lehetőség és az innováció látja kárát. Jellemző módon a szolgáltatók a vállalkozásokkal kötött szerződéshez olyan általános szerződési feltételeket csatolnak, melyek indokolatlanul kedvezőbb pozícióba hozzák a digitális szolgáltatót. Aki pedig nem fogadná el a tisztességtelen szerződési feltételt, az előtt nincsen valós lehetőség, mert jelentős versenyhátrányba kerülhet azáltal, ha nem szerepel az online szálláshely-közvetítő kínálatában, platformján.

A globális digitális szolgáltatók esetében visszatérő problémát okoz a panaszkezelés. Ugyan a

fogyasztóvédelem egyre több szabállyal védi a vásárlókat és a szolgáltatások igénybe vevőit, de a külföldi székhelyű cégeknek a legtöbb esetben semmilyen kapcsolódása nincsen Magyarországhoz, ügyfélszolgálatuk mesterséges intelligencián alapul, a kapcsolattartás csak idegen nyelven lehetséges és szinte lehetetlen a magyar fogyasztónak a panaszát orvosolni hivatott alkalmazottal beszélnie. Ez pedig teljesen kiüresíti a fogyasztói jogokat, hiszen azokat nem tudják az érintettek érvényesíteni.

A Javaslat célja a fogyasztók, valamint a vállalkozások számára magyarországi gazdasági tevékenységük védelme érdekében jogszabályi garanciák biztosítása a digitális szolgáltatók két kategóriájával: a kapuőr cégekkel és az online szálláshely-közvetítőkkal szemben az elektronikus kereskedelem területén az Európai Unió vonatkozó szabályaival, vagyis az Európai Parlament és a Tanács a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (digitális piacokról szóló jogszabály) szóló 2022. szeptember 14-i (EU) 2022/1925 rendeletével (a továbbiakban: 2022/1925/EU Rendelet) összhangban.

Részletes indokolás

1. §

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ekertv.) 2. §-ában található értelmező rendelkezéseket egészíti ki a kapuőr, valamint az online szálláshely-közvetítő fogalmának a pontos meghatározásával.

A Javaslat értelmében kapuőr alatt a 2022/1925/EU Rendelet 3 cikkében meghatározott objektív kritériumoknak megfelelő vállalkozásokat értjük. Ez alapján egy vállalkozást akkor kell kapuőrnek minősíteni, amennyiben jelentős hatást gyakorol a belső piacra, olyan alapvető platformszolgáltatást nyújt, amely fontos kapuként szolgál az üzleti felhasználók számára a végfelhasználók eléréséhez, és megszilárdult és tartós pozíciót élvez működése során, vagy a közeljövőben várhatóan ilyen pozícióra tesz szert.

A Javaslat értelmében online szálláshely-közvetítő alatt az olyan vállalkozást értjük, amely a szálláshely-szolgáltatók és a fogyasztók részére online nyújt kereskedelmi szolgáltatást azzal a céllal, hogy a szálláshely-szolgáltatók által nyújtott kínálatot a fogyasztók által támasztott szálláshely kereslettel összekapcsolja, ami biztosítja a szálláshely-közvetítői tevékenység során az információnyújtás mellett a szálláshely-szolgáltatások értékesítését.

2. §

A Javaslat új 12/C. §-sal egészíti ki az Ekertv. szövegét, mely a kapuőröknek nevezett nagy, globálisan működő online szolgáltatással foglalkozó cégekre állapít meg új kötelezettségeket. A 2022/1925/EU Rendelet lehetőséget biztosít arra, hogy a tagállamok további szabályokat

állapítsanak meg a kapuőrökre vonatkozóan azokon kívül, melyeket az uniós szabályozás tartalmaz. Tekintettel arra, hogy a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében a szerződésre a felek által választott jog az irányadó, illetve meghatározásra került a jogválasztás hiányában alkalmazandó jog is, nem lehet kötelezően előírni a magyar jog alkalmazását a szerződés által nem szabályozott kérdésekre, valamint a szerződés értelmezésére. Jellemzően egyébként ez a feltétel a kapuőr által egyoldalúan meghatározott általános szerződési feltételek között szerepel, így se a fogyasztónak, se a vállalkozásnak nem szokott valós lehetősége lenni arra, hogy más, akár a magyar jog alkalmazásának előírását elérje. Más állam jogának az előírása ugyanakkor akadályozhatja a sérelmet szenvedő fogyasztók vagy vállalkozások jogérvényesítését, hiszen az idegen nyelv és a jogi szakismeret hiányában csak költséges külföldi ügyvéd igénybevételével tudna akár csak arról is megbizonyosodni a sérelmet szenvedett fél, hogy van-e jogi lehetősége sérelmének orvoslására.

Erre tekintettel a Javaslat adminisztratív jellegű szabállyal előírja a kapuőr számára, hogy biztosítson a magyarországi lakóhellyel rendelkező fogyasztó vagy a magyarországi székhelyű vállalkozás számára elérhető módon, magyar nyelven az alkalmazandó joggal kapcsolatos jogi tanácsadást abban az esetben, ha a kapuőr, valamint a magyarországi lakóhellyel rendelkező fogyasztó vagy a magyarországi székhelyű vállalkozás közötti szerződésben a szerződés által nem szabályozott kérdésekre, valamint a szerződés értelmezésére a magyartól eltérő jogot kell alkalmazni.

A 2022/1925/EU Rendelet nem tartalmaz előírást a kapuőr cégeket terhelő fizetési feltételekre, tehát a tagállamoknak lehetőségük van erre vonatkozóan jogszabályt alkotni. A Javaslat a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénnyel összhangban a teljesítéstől számított legfeljebb 45 napban állapítja meg azt a fizetési határidőt, ameddig a kapuőr jogszerűen teljesítheti a magyarországi székhelyű vállalkozás felé a fizetési kötelezettségét. Gyakori jelenség, hogy az általános szerződési feltételeket egyoldalúan meghatározó nagy cégek a magukra vonatkozó fizetési határidőket túlságosan is rugalmasan állapítják meg, akár határidő megállapítása nélkül. A Javaslat ennek a helyzetnek az elkerülésére kíván megoldást nyújtani.

A kapuőr cégek és a szolgáltatásukat igénybe vevő fogyasztók, vállalkozások között nem ritka az a helyzet, hogy fizetési kötelezettségeik különböző pénznemben keletkeznek. Az átváltási árfolyamok napi ingadozása egyfajta árfolyamkockázatot eredményez. A Javaslat megtiltja azt, hogy ezt az árfolyamkockázatot a kapuőr cég egyedül a vele szerződésben álló fogyasztóra vagy vállalkozásra terhelje. Olyan szerződési feltételt kell a kapuőröknek kialakítani, ami lehetővé teszi, hogy a szerződő felek egyenlően viseljék az árfolyamkockázatból keletkező terheket.

A kapuőr cégek tevékenysége a magánszemélyek, vállalkozások széles körét érintik. A 2022/1925/EU Rendeletben meghatározott definíció szerint legalább 45 millió, az Európai Unióban élő végfelhasználó és 10.000 EU-s üzleti felhasználóval kell rendelkeznie egy kapuőrnek. Jellemző azonban, hogy ezek a külföldi székhelyű cégek annak ellenére, hogy sok magyar magán személlyel és vállalkozással állnak szerződéses kapcsolatban, nem rendelkeznek olyan ügyfélszolgálattal, ahol magyar nyelven lehetne tájékoztatást kapni vagy panaszt tenni. A Javaslat előírja, hogy magyar nyelven, Magyarország területén működő személyes, illetve telefonos és elektronikus eléréssel

rendelkező ügyfélszolgálatot és hatékony panaszkezelési mechanizmust kell a kapuőrnek fenntartania.

A 2022/2065/EU Rendelet nemcsak a kapuőrökre, hanem az online platformot üzemeltető szolgáltatókra is előírja a belső panaszkezelési rendszer és a peren kívüli vitarendezés szabályait. A tagállamok peren kívüli vitarendezéssel foglalkozó testületeket hozhatnak létre, vagy támogathatják a peren kívüli vitarendezéssel foglalkozó, az általuk tanúsított néhány vagy valamennyi testület tevékenységét. A szolgáltatás igénybe vevői – köztük a bejelentéssel élő magánszemélyek és szervezetek – jogosultak kiválasztani egy peren kívüli vitarendezési testületet az említett döntésekkel kapcsolatos jogviták, valamint azon panaszok rendezése céljára, amelyeket a belső panaszkezelési rendszer segítségével nem sikerült rendezni. A peren kívüli vitarendezéssel kapcsolatban a Javaslat előírja, hogy amennyiben a kapuőr szolgáltató a panaszkezelése során személyes részvételen alapuló eljárást alkalmaz, a magyar nyelv használata és a magyarországi ügyintézés kötelező.

3. §

A Javaslat új 12/D. §-sal egészíti ki az Ekertv. szövegét, mely az online szálláshely-közvetítők működésével kapcsolatban állapít meg szabályokat. A módosítás az egységes jogalkalmazás érdekében előírja, hogy a szálláshely és a szálláshely szolgáltatási tevékenység fogalmak alatt a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvényben meghatározottakat kell érteni. Az Ekertv. alkalmazása során pedig szálláshely-szolgáltató a szálláshely szolgáltatási tevékenységet végző magyarországi lakóhellyel rendelkező magánszemély és a magyarországi székhelyű vállalkozás.

Ugyan a 12/C. § előírja a kapuőrökre a magyar nyelvű, Magyarország területén működő személyes, illetve telefonos és elektronikus eléréssel rendelkező ügyfélszolgálat és panaszkezelési mechanizmus fenntartásának a kötelezettségét, de mivel nem mindegyik online szálláshely-közvetítő felel meg a kapuőr cégekre vonatkozó feltételeknek, ezért a Javaslat külön is előírja az ő vonatkozásukban a magyar nyelvű, Magyarország területén működő személyes, illetve telefonos és elektronikus eléréssel rendelkező ügyfélszolgálat és panaszkezelési mechanizmus fenntartásának a kötelezettségét, amennyiben legalább három vármegyére terjed ki az online szálláshely-közvetítő tevékenysége. A szálláshely-szolgáltatótól beérkezett panaszt az online szálláshely-közvetítőnek 30 napon belül érdemben meg kell válaszolnia.

Az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról szóló 2019. június 20-i (EU) 2019/1150 európai parlamenti és a tanácsi rendelet (a továbbiakban: 2019/1150 EU Rendelet) is tartalmaz közvetlenül alkalmazandó szabályozást az üzleti felhasználók és az online közvetítő szolgáltatók közötti jogviszonyra vonatkozóan. A 2019/1150 EU Rendelet 11. cikk (1) bekezdése alapján az online közvetítő szolgáltatók belső rendszert biztosítanak az üzleti felhasználók panaszainak kezelésére, amelynek könnyen hozzáférhetőnek és díjmentesnek kell lennie az üzleti felhasználók számára, és biztosítania kell a panaszok észszerű időn belüli kezelését. A belső panaszkezelési rendszernek lehetővé kell tennie az üzleti felhasználók számára az érintett szolgáltatóhoz való közvetlen panaszbenyújtást az online közvetítő szolgáltatások nyújtásához közvetlenül kapcsolódó technológiai problémák,

valamint a szóban forgó szolgáltató online közvetítő szolgáltatások nyújtásához közvetlenül kapcsolódó intézkedése vagy magatartása esetén. A Javaslát nincs ellentmondásban az uniós szabállyal azáltal, hogy egy szűkebb ágazat, az online szálláshely-közvetítők számára magyar nyelven is elérhető ügyfélszolgálat működtetését írja elő.

A Javaslát általánosságban megtiltja a tisztességtelen szerződési feltételek alkalmazását, illetve példálózóan felsorol hét különböző tartalmú szerződéses rendelkezést, amelyek alkalmazását kifejezetten tisztességtelennek tekinti a Javaslát.

a) a szálláshely-szolgáltató magyarországi közigazgatási hatósághoz fordulása jogának a kizárása;

A Magyarország területén működő szálláshely-szolgáltató tevékenységére számos jogszabály vonatkozik, melyek végrehajtását közigazgatási hatóságok ellenőrzik. Annak kizárása, hogy a magyar vállalkozás a magyar hatóságokhoz forduljon, egyrészt jogszerűtlen, hiszen sok esetben például egy élelmiszerbiztonsági hiba esetén a vállalkozás kötelessége a hatóságokhoz fordulás, másrészt a jobbiztonságot is sérti, hiszen más, külföldi hatósághoz nem fordulhat, mivel azok nem járhatnak el egy magyarországi jogsértés esetén, ezért egy ilyen kötelezettség előírása sem szerepelhet jogszerűen az online szálláshely-közvetítő és a szálláshely-szolgáltató közötti szerződésben.

b) olyan fizetési határidő megállapítása az online szálláshely-közvetítő számára, amely határozatlan idejű vagy a teljesítéstől számított 45 napnál hosszabb;

Vannak olyan üzleti konstrukciók, mint például a szállásfoglalás, ahol a szolgáltatást igénybe vevő fizethet az online szálláshely-közvetítő felületén és fizethet közvetlenül a szálláshelyen is, akár készpénzben is. Mivel ilyenkor a szálláshelynek jutalékot kell fizetnie az online szálláshely-közvetítőnek, mindkét szerződő fél számára felmerülhet a másik irányába fizetési kötelezettség. Az egyik jelentős online szálláshely-közvetítő jelenleg is alkalmaz olyan ÁSZF-et, amely alapján a szálláshelynek 14 napon belül kell kifizetnie az online szálláshely-közvetítő jutalékát, míg ő „időről időre kiegyenlítheti a számlát” a szálláshely-szolgáltató irányába. Nyilvánvaló, hogy ez a bizonytalan megfogalmazás egy olyan tisztességtelen feltétel, amit a szálláshely-szolgáltatók érdekében nem szabad megengedni.

A Javaslát tisztességtelennek minősíti, ha nincsen határozottan megállapítva a fizetési határidő vagy az a teljesítéstől számított 45 napnál hosszabb időben van meghatározva, vagyis a hatálybalépést követően olyan ÁSZF rendelkezés lenne csak jogszerű, ami konkrétan meghatározza egy legfeljebb 45 napos időszakot, ami a teljesítés után, vagyis a szálláshely használatát követően állna az online szálláshely-közvetítő rendelkezésére, hogy a vendég által befizetett összegből továbbítsa a szálláshely felé az őt illető részt.

c) annak megtiltása vagy korlátozása, hogy a szálláshely-szolgáltató az online szálláshely-közvetítővel kötött szerződésben foglalnál alacsonyabb áron kínálja a szálláshely szolgáltatását;

Jellemző szerződési feltétel az online platformot működtető szálláshely-közvetítőknél, hogy tiltják a szálláshely-szolgáltatók számára a saját honlapon vagy más közvetítői platformokon való megjelenést, szolgáltatásainak a hirdetését, elsősorban azt, hogy az online szálláshely-közvetítő

platformján feltüntetett ár alatt kínálja a szálláshelyet. Ez egyértelműen egy versenykorlátozó szerződési kitétel, amely tisztességtelen feltételnek minősül.

d) kölcsönös fizetési kötelezettség esetén a szálláshely-szolgáltató számára fizetési biztosíték – különösen letét vagy más biztosíték adás, illetve késedelmi kamat alkalmazása – egyoldalú előírása;

Az online szálláshely-közvetítő és a szálláshely-szolgáltató közötti kapcsolat egyensúlyát billenti el, ha kölcsönös fizetési kötelezettségnél csak az egyik szerződő fél erősítheti meg követeléseit kielégítésének biztosítását. Egyes online szálláshely-közvetítők kötelezően előírják a szálláshely-szolgáltatók részére letét adását, ahonnan késedelmes teljesítés vagy jogvita esetén egyoldalúan ki tudja elégíteni a követelését, míg a szálláshely-szolgáltatóknak nincsen ilyen lehetőségük.

e) annak előírása, hogy az online szálláshely-közvetítő és a szálláshely-szolgáltató közötti elszámolási vita esetén a vitatott összeget a szálláshely-szolgáltatónak mindenképpen meg kell fizetnie az online szálláshely-közvetítő részére;

Ez a szerződési feltétel különösen kiszolgáltatott helyzetbe hozhatja a szálláshely-szolgáltatót. Ha elszámolási vagy bármilyen vita keletkezik a felek között, akkor a szálláshely-szolgáltatónak mindenképpen azonnal meg kell fizetnie az online szálláshely-közvetítő követelését, így az a jogvita, per vagy más eljárás lezárásáig az online szálláshely-közvetítőnél marad.

f) az online szálláshely-közvetítő felelősségének kizárása a szálláshely-szolgáltatóval szemben a szerződéses kötelezettségének végrehajtásához általa bevont harmadik személy magatartásáért;

Az online szálláshely-közvetítők jellemzően a hálózat folyamatos fejlesztése és a terjeszkedés érdekében együttműködnek más online szálláshely-közvetítőkkal, digitális szolgáltatókkal, piaci szereplőkkel. Abban az esetben, hogy ha ez a harmadik személy a tevékenységével kárt okoz a szálláshely-szolgáltatónak, akkor tisztességtelen, ha az online szálláshely-közvetítő teljesen mentesül a felelősség alól, hiszen a polgári jog szabályai szerint egyébként egyetemlegesen felelne az okozott kárért.

g) az online szálláshely-közvetítő felelősségének teljes kizárása a szálláshely-szolgáltatóval szemben az általa közzétett, harmadik személy által megfogalmazott vélemény, értékelés tartalmával kapcsolatban.

Az online szálláshely-közvetítők népszerűségüket annak köszönhetik, hogy az igénybe vett szolgáltatásokról mindenki kifejezheti a véleményét, akár szövegesen, akár osztályzatokkal. Ennek köszönhetően a szálláshely-szolgáltatók között sorrendeket, listákat hoznak létre az értékelések alapján, amelyek kihatással vannak megítélésükre, üzleti sikereikre, bevételeikre. A fogyasztói értékelések közzététele történhet akár anonim módon, akár névvel együtt is. Jellemző, hogy az online szálláshely-közvetítők semmilyen beeszólást nem engednek a szálláshely-szolgáltatóknak a róluk közzétett értékelésekbe, véleményekbe, ez pedig hátrányos rájuk nézve, hiszen semmilyen védelmük nincs a rosszhiszemű véleményekkel szemben. Az online szálláshely-közvetítő nem zárhatja ki teljesen a felelősségét a közzétett értékelések, vélemények tartalmával kapcsolatban, hiszen előfordulhat, hogy ezek jogsértőek, és a jogsértés annak köszönhetően történt meg, hogy az

online szálláshely-közvetítő ellenőrzés nélkül lehetővé tette a vélemény közzétételét és nem adott lehetőséget a szálláshely-szolgáltatónak, hogy érdemi védekezéssel éljen a valótlan értékeléssel, leírással szemben.

4. §

A Javaslat lehetővé teszi, hogy a 12/C. § és a 12/D. § rendelkezéseinek megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal járjon el versenyfelügyeleti eljárásban azzal, hogy a 12/C. § és a 12/D. § hatálya alá tartozó jogsértésre vonatkozóan a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény IX. fejezete szerinti bejelentésre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók.

5. §

Az Ekertv. 12/C. és 12/D. §-ának műszaki notifikációs bejelentése megtörténtéről szóló rendelkezés.

6. §

Hatályba léptető rendelkezés.

7. §

Műszaki notifikációs bejelentés megtörténtéről szóló rendelkezés.